Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

[S]um qui ferebat hyberniam usque ad hunc
pallii legatione caruisse utpote emulator sa
cramentorum quorum ne uno quibus gentem
suam vellet omnino fraudari. Et recor
datus sibi a papa Innocencio fuisse mis
sum pro eo. Et nactus occasionem quod papa
eugenius summam regiminis teneret et eo
temporis usque in franciam appropiasse
nunciaretur. oportunitate requirendi se in
venisse gavisus est. Presidebat autem
de illo utique viro tali et de tali assumpto
professione. Magis vero quod sue clarevallis
specialis filius extitisset. nec timeri a papa
illum se ulla sustinere facultate. Itaque con
vocantur episcopi concilium cogitur. tractata biduo
que tempori eminerent. die quarto aperitur con
silium de pallio requirendo. Placet. sed si per
alium requiratur. Tamen quia brevior via
et ob hoc quasi non peregrinatio videretur. non
fuit qui eius obviaret consilio et voluntati.
Et malachias soluto concilio. arripit
iter. Prosequuntur eum fratres qui convenerant
usque ad litus. non multi tamen. Ad quem
unus illorum catholicus nomine flebili voce
et vultu. heu tu abis inquit et in quanta
pene quotidiana vexatione me desinis
non ignoras. nec fers opem misertus
mei. Sum dignus ego qui patiar. fratres quid
peccaverunt. qui vix diem noctemque vel ul
lam a tam laboriosa cura et custodia
mei feriatam habere sinuntur. His verbis
et lacrimis filii flebat enim paterna
viscera concussa sunt. et amplexatus est eum
blandiendo. Impressoque pectori eius signo
crucis. certus esto inquit te eiusmodi nil
passurum donec redeam. Erat enim epilenti
cus. et cadebat frequenter. ita ut interdum
non semel sed sepius pateretur in die. Hoc
iam per sex annos morbo horrido labora
bat. sed ad verbum malachie perfecte con
valuit. Ab illa hora nil tale perpessus est.
nil tale deinceps ut credimus perpessurus
quia malachias deinceps reversus non est.
In ipso ascensu navis accedunt duo ex
his qui illi cariores erant. petentes ali
quid ab eo. Quibus ille. Quid vultis.
Non dicam inquiunt. nisi spondeas te
daturum. Spondet. Et illi. Volumus nobis
certo promitti a tua dignatione te in hyber
niam incolumem reversurum. Instare et
ceteri omnes. Tunc ille parumper delibans
penitet primo cepit quod se alligasset que
exiret non inveniens. Angustie undi
que. dum nil occurreret ab alterutro tutum peri
culo voti videlicet aut promissi. Visum
est tandem id potius eligendum. quod in pre
senciarum plus urget. reliquum superne com
mittendum disposicioni. Annuit tri
stis quidem. sed magis illos noluit con
tristare. Et spondens eis ut volunt.
Ascendit navem. Et cum iam fere medium
iter equoreum peregissent. subito contra
rius ventus navem repellit. et reducit
in terram hybernie. Descendens de navi
in ipso portu in quadam sua ecclesia per
noctavit. Et letus gracias egit divine
consilio providencie. quo factum est. ut ita
fecerit satis pro sua promissione. Ma
ne vero intrans navem. ipsa die pro
spero cursu transfretavit. et venit in sco
ciam. Die tercia pervenit ad locum qui
viride stagnum dicitur. quem fecerat pre
parari. ut ibi statueret abbaciam. Et
relicto illic de filiis suis fratribus nostris
monachorum conventu et abbate. nam secum
ad hoc ipsum eos adduxerat. valedicens
eis profectus est. Et cum transiret occur
rit eis rex david. a quo susceptus est
cum gaudio. et retentus per aliquot dies. in
ultaque operatus placita deo. inchoatum